



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: **F.Z.**
zastoupen Mgr. et Mgr. Radkou Coufalovou, advokátkou
sídlem Slunečná 589, 798 12 Kralice na Hané

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 3. 2025, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Výše uvedeným napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí z 17. 12. 2024, kterým zamítla žádost žalobce o invalidní důchod, protože podle posudku posudkového lékaře Institutu posuzování zdravotní stavu (dále jen „IPSZ“) ze dne 6. 12. 2024 žalobce není invalidní; v námitkovém řízení dospěl posudkový lékař IPZS dne

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

25. 2. 2025 ke stejnému závěru. To vedlo žalovanou k zamítnutí námitek žalobce.

2. Žalobce s tímto nesouhlasil. Napadené rozhodnutí považuje za nezákonné z důvodu nesprávně posouzeného zdravotního stavu. Žalobcův zdravotní stav se zhoršuje, je stále v péči lékařů, musí užívat léky od bolesti. Nemůže sehnat žádnou práci. Má za to, že jeho zdravotní stav by měl být zařazen do kapitoly XIII., odd. E, položky 1c) nikoliv 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť splňuje zde uvedená kritéria. Poukázal na své ústavně zaručené právo na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří a při nezpůsobilosti k práci.
3. Žalovaná ve svém vyjádření popsala dosavadní průběh řízení a uvedla, že na svých argumentech zcela setrvává.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 27. 3. 2025 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutkový stav.
6. Žalobce má základní vzdělání a pracoval na různých pozicích (číšník, dělník). Žalobce požádal o invalidní důchod. Podle posudku IPZS k 6. 12. 2024 je žalobcův zdravotní stav dlouhodobě nepříznivý. Rozhodující příčinou je vertebrogenní algický syndrom LS páteře s intermitentní iritací do S1 bilat. Jde o lehké funkční postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy k vyhlášce, pro které poklesla pracovní schopnost žalobce o 20 %. Uvedený posudek vedl žalovanou k zamítnutí žádosti žalobce. S tím žalobce nesouhlasil a podal proti rozhodnutí „odvolání“. Má za to, že jej jeho zdravotní stav omezuje v pracovním uplatnění.
7. Podle posudku IPZS v námitkovém řízení ze dne 25. 2. 2025 žalobcova pracovní schopnost poklesla o 30 %. Posudkový lékař vyhodnotil nově předložené lékařské zprávy včetně nových nálezů a dospěl ke stejné příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, kterou je vertebrogenní algický syndrom LS páteře s intermitentní iritací do S1 bilat. Artróza v anamnéze je zklidněna. Hodnoceno jako lehké funkční postižení, které posudkový lékař shodně jako jeho předchůdce podřadil pod kapitolu XIII., odd. E, položku 1b) přílohy k vyhlášce a pokles pracovní schopnosti stanovil na horní hranici rozmezí, tedy 20 %. Tuto však navýšil s ohledem na charakter profese na 30 %. Nicméně i takto zjištěný pokles pracovní schopnosti nedosáhl hranice pro první stupeň invalidity, kterou je 35 %.
8. Na základě tohoto posudku rozhodla žalovaná nyní napadeným rozhodnutím.
9. Krajský soud vzhledem k námitkám žalobce ohledně nesprávně zjištěného skutkového stavu nechal zpracovat posudek posudkovou komisí MPSV v Ostravě. Posudková komise dne 22. 9. 2025 ve složení z předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností neurologie a tajemnice, dospěla ke shodným závěrům, jako posudkoví lékaři IPZS v námitkovém řízení. Posudková komise zohlednila žalobcem předložené lékařské zprávy a též z vyžádané zdravotní dokumentace MUDr. S. Žalobce byl u jednání vyšetřen neurologem. Posudková komise vysvětlila, proč se jedná u žalobce o lehké funkční postižení a proč jej podřadila pod položku 1b) nikoliv 1c), odd. E. kapitoly XIII. přílohy k vyhlášce. I po navýšení pro charakter profese na celkový pokles pracovní schopnosti se ani podle posudkové komise nejedná o

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

invaliditu, stav ale odpovídá osobě zdravotně znevýhodněné.

10. Co se týče dalších žalobcem předložených důkazních návrhů – lékařských zpráv, soud je neprovedl pro jejich nerelevanci, neboť svědčí o aktuálním zdravotním stavu žalobce, nikoliv o jeho zdravotním stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Relevantní zprávy zohlednila posudková komise ve svém posudku.
11. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje Institutu posuzování zdravotního stavu. Pro účely soudního přezkumu zdravotní stav pak posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále též „MPSV“); za tím účelem MPSV zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona o OPSZ). Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí, v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011–43).
12. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
13. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností neurologie. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Shodla se s posudkem svého předchůdce, posudkového lékaře IPSZ. Na základě toho posudková komise přijala svůj posudkový závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce o 30 %, když neshledala, že by žalobce byl práce neschopen víc.

14. Krajský soud shledal odpovědi posudkové komise jako logické a nerozporné s nálezy odborných ošetřujících lékařů, ze kterých posudková komise vycházela, ani se znaleckým posudkem. Žalobce namítl, že se posudková komise příliš zaměřila na jeho sportovní činnost, vzdělání a osobní poměry. Tomu však posudek nenasvědčuje. Posudková komise se naopak zaměřila na lékařské zprávy, svědčící o žalobcově zdravotním stavu, tyto posoudila, porovнала s vlastním vyšetřením a na nich utvořila svůj posudkový závěr. Krajský soud neshledal ani žalobcem uváděný logický rozpor, který měl spočívat v tom, že žalobce má radikulární (kořenové) potíže, přesto posudková komise tvrdí, že u žalobce nejsou známky nervového poškození. Posudková komise v posudku skutečně uvedla, že žalobce je „*bez známek nervového postižení*“, nicméně s dodatkem „*na končetinách bez senzomotorického výpadku*“, tedy ve vztahu k dominantnímu žalobcovu postižení, kterou je bederní a křížová oblast páteře. Nervové postižení tedy dala do souvislosti s funkčním postižením. V posudku současně uvedl, že podle neurologa má žalobce „*minimální radikulární potíže*“. Tím však zpráva neurologa nekončí. Neurolog dodal, že tyto nevedou k indikaci obstrukce, protože u žalobce „*absentuje kořenové postižení bederní oblasti*“, jejíž postižení je rozhodující příčinou žalobcova nepříznivého zdravotního stavu. Ani podle neurologa tak funkční postižení žalobce není způsobeno kořenové postižení. V posudku tedy vytýkaný rozpor není přítomen.
15. Vycházeje z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobcova zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „z. d. p.“), protože jeho pracovní schopnost poklesla o 30 % a nedosáhla tak hranice 35 %, vyžadované pro invaliditu prvního stupně. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalované odpovídalo t. č. zdravotnímu stavu žalobce a je zákonné.
16. S ohledem na výše uvedené tedy soud žalobu seznal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 5. listopadu 2025

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.